

Η ειδυλλιακή ζωή του Τυδέα και του Πολυνείκη στο Άργος σκιαζόταν από τη νοσταλγία τους για τις ιδιαίτερες πατρίδες τους. Ναι μεν ήταν γαμπροί του τότε πιο μεγάλου βασιλιά, στο πιο δυνατό βασίλειο, δεν έπαυαν όμως να πιστεύουν ότι στον καθένα τους ανήκε ο θρόνος της πατρίδας του: Της Θήβας στον Πολυνείκη, της Αιτωλίας στον Τυδέα. Με τις δυνάμεις τους ενωμένες και, κυρίως, με σύμμαχο τον πεθερό τους, πίστευαν ότι εύκολα μπορούσαν να εκστρατεύσουν και να πάρουν στη σειρά πρώτα την Θήβα και μετά την Καλυδώνα. Το θέμα ήταν να πειστεί ο Άδραστος να βάλει ένα χέρι. Συνεννοήθηκαν οι δυο τους και έθεσαν το όλο ζήτημα στον βασιλιά.

Οι δισταγμοί του Άδραστου κάμφθηκαν στη σκέψη ότι, με τους γαμπρούς του βασιλιάδες στους τόπους τους, και δύναμη ξεχωριστή θα αποκτούσε και δόξα μεγάλη αφού αυτός θα τους είχε αποκαταστήσει στους θρόνους τους. Ορκίστηκε ότι θα τους βοηθήσει.

Πριν να ξεκινήσουν (ή, κατά μια εκδοχή, όταν ο στρατός είχε φθάσει στον Ασωπό), ο Τυδέας ανέλαβε να επισκεφτεί την Θήβα και να ζητήσει από τον Ετεοκλή να παραδώσει την εξουσία στον Πολυνείκη, ώστε να αποφευχθεί ο πόλεμος. Βέβαια, ο άγριος Τυδέας δεν ήταν και ο πιο ιδανικός για τέτοια μεσολαβητική προσπάθεια. Είχε όμως τη συμπαράσταση της Αθηνάς που τον προστάτευε και συνεχώς τον συμβούλευε να μην προκαλέσει τους Θηβαίους. Στην Ιλιάδα (Κ 285 – 289), ο Διομήδης απευθύνεται στην θεά Αθηνά και την παρακαλά:

«Έλα μαζί μου, όπως πήγες μαζί με τον πατέρα μου, τον θείο Τυδέα, στην Θήβα, όταν πήγαινε απεσταλμένος, μπροστά από τους Αχαιούς. Εκείνους τους Αχαιούς που ήταν οπλισμένοι με χαλκό, τους αφήκε στον Ασωπό κι αυτός έφερε κατά κει, στους Καδμείους, μήνυμα φιλικό...».

Ο Τυδέας μπήκε στην Θήβα ειρηνικά αλλά θαρρετά. Ζήτησε ακρόαση από τον βασιλιά. Την ώρα εκείνη, ο Ετεοκλής έτρωγε με τους συντρόφους του. Δέχτηκε τον Τυδέα και του έκανε θέση στο τραπέζι. Με την θεά Αθηνά να μην παύει να του λέει να συγκρατηθεί, ο Τυδέας έφαγε και ήπιε σαν καλός προσκαλεσμένος. Μετά, άνοιξε συζήτηση με τον Ετεοκλή, από τον οποίο ζήτησε να δώσει στον αδελφό του, τον Πολυνείκη, όσα αρχικά είχαν συμφωνήσει. Μια συμφιλίωση θα απέτρεπε και την αιματοχυσία που αλλιώς ήταν αναπότρεπτη.

Δεν τον έπεισε. Και επειδή ο Ετεοκλής θεωρούσε ότι το δικίο ήταν με το μέρος του και διότι δεν πίστευε ότι οι εισβολείς μπορούσαν να νικήσουν. Ο Τυδέας εξοργίστηκε. Μάταια η Αθηνά τον καλούσε να συγκρατηθεί. Θέλησε να αποδείξει στον Ετεοκλή ότι δεν θα είχε τύχη, αν γινόταν επίθεση. Προκάλεσε όλους τους παρόντες σε αγώνα. Οι σύντροφοι του Ετεοκλή αποδέχτηκαν την πρόκληση. Νικήθηκαν όλοι, ο ένας μετά τον άλλο. Στην Ιλιάδα (Ε 801 – 808), η θεά Αθηνά είναι που λέει στον Διομήδη:

«Ο Τυδέας ήταν μικρός στο σώμα αλλά πολεμιστής* κι όταν εγώ δεν τον άφηνα να πολεμήσει ούτε να δείξει την παλικαριά του, τότε που είχε έρθει απεσταλμένος στην Θήβα ανάμεσα σε πολλούς Καδμείους, κι οι Αχαιοί ήταν μακριά. Εγώ τον συμβούλευα να τρώει ήσυχος μέσα στο παλάτι. Εκείνος όμως έχοντας κουράγιο μεγάλο, όπως και πρωτύτερα, προκαλούσε τους νέους των Καδμείων και όλους τους νικούσε εύκολα...».

(τελευταία επεξεργασία, 18 Νοεμβρίου 2021)